

Kiskunfélegyháza, 2003. július 1–4.

A matematikatanárok idei Vándorgyűlésének helyszíne Kiskunfélegyháza, a Kiskunság gazdasági és kulturális központja volt. Idén is elmaradhatatlan része volt a megnyitónak a Beke Manó Emlékdíjak átadása. Hagyományteremtően folytatódott a megnyitó: az ezévi Rátz Tanár Úr Életműdíjasokat hívták meg, tartsanak előadást pályájukról. Sajnos, Reiman István betegség miatt nem tudott részt venni, de Pálmay Lóránt igen, így az ő előadását hosszabb ideig is élvezhattük. Ezután a házigazdák meglepetéseként zenei örömeinkben volt részünk.

Idén szerencsére a város tudott biztosítani egy tornatermet is helyszínül, ez a sok éves problémára megoldást adott: a legnépszerűbbnek tűnő előadásokat ide szervezték, így nem fordulhatott elő, hogy valaki nem fért be egy sikeres előadásra. A házigazdák technikailag is fölkészültek: számítógép, kamera, projektor, hangosítás növelte az előadások színvonalát – ez sok derűs pillanatot okozott; amikor pl. a kéz érintését is kivetítette a projektor, az egyik előadó megjegyezte: „Szép a XXI. század, de lehet, hogy biztosabb még a XX.” Az előadások és szemináriumok annyira színvonalasak voltak, hogy a legnagyobb problémának bizonyult kiválasztani, melyiket látogassuk meg.

A délutáni-esti időtöltésre most is igaz volt, hogy a Vándorgyűlés olyan, amilyenné a résztvevők teszik. A strand (spontán szerveződött röplabdameccsekkel) és a mozi látogatása, vagy a már hagyományos Budapest–Vidék focimeccs (szintén már hagyományosan a Vidék győzelmével) mellett itt kiváló alkalom nyílik a nagy találkozásokra és még nagyobb beszélgetésekre: régen látott volt matematikatanárok és diákok, egyetemi csoporttársak, kollégák köszönthették egymást. Az utolsó délután programja idén is a választható kirándulás volt: lehetőségünk nyílt ellátogatni Ópuszteszerre, Kecskemétre, a tiszalpäri tőserdőbe vagy Bugacra.

Nagyon köszönjük a Bolyai Társulatnak gondos munkáját, egyben közöljük, hogy vállalkozó helyszínt és szervezőket keresnek a jövő évi Vándorgyűléshez.